

belügyminiszteri utasításban foglaltak alapján a következőket rendelem:

1. A koleragyanus megbetegedési esetek görcsök, hányás, hasmenés) el nem titkolandók, hanem a tisztí főorvosi hivatalnak haladéktalanul bejelentendők.

2. Fokozott figyelem fordítandó az utcák, terek, házak és azok környékének tisztogatására, a mértékletes életmódra, valamint arra, hogy sem a Tisza, sem pedig a belterületen kutak vizét ivási célokra ne használjuk és nyers gyümölcsöt hámozatlanul ne egyenek. Hasonlóképpen kerüljék olyan élelmicikkel élvezését is, melyeket nyersen szoktak elfogyasztani (például saláták stb.). Ilyen élelmi cikkeket az egyszerű lemosás az esetleg rajtuk tapadt betegségek okozó csirák-tól nem tisztít meg és így élvezésük kerülendő.

Bár a Tisza folyó fertőzöttsége ezideig meg nem állapított, mégis vizének fürdési célokra való használata óvatosságra int, miért is saját érdekében tesz a közönség, ha fürdés alkalmával a viznek szájbavételétől már is tartózkodik.

3. Elrendelem, hogy a piacon az élelmi cikkek (hus, kenyér, kifli, zsemlye, vaj, turó, sajtok, gyümölcsök, savanyu káposzta stb.) csak tiszta edényben vagy kosarakban, tisztán mosott és lehetőleg fehér lepellel leborítva árultassanak s az illető cikkekből fedetlenül csak olyan áruba nem bocsájtható kis részlet hagyható szabadon, amely csak arra szolgál, hogy a vevő közönség lássa, hogy az elárúsító mit árúsít.

4. Tilos a tej és tejtermékek elárúsításának, és elbírálásának az a módja, hogy a vevő ujjával nyúljon a tejfeles edénybe, s annak jóságáról így győződjék meg. Hasonlóképpen tilos a mérő edénybe öntött tej kóstolása is. A vevő a magával hozott kis edénybe kérheti a megkóstolandó élelmi cikk beöntését s ez által úgy magát, mint másokat is megkímél a bajtól.

5. Ugyanez áll az élelmiszerek elárúsítására nézve, a vendéglők és a kávéházakban is, amennyiben ezen helyeken is tilos a süteményeket és gyümölcsöket fedetlenül és oly módon árúsítani, hogy azok bárki által összefogdoshatók legyenek. Ha kiki csak annyi süteményt kap, amennyit kér, akkor elesik a lehetősége a most divó rossz szokásoknak.

A vendéglősöket, korezmárosokat és kávéház tulajdonosokat az ételek, italok, edények és eszközök tisztaságára külön is felhívom.

6. Betiltom a péksüteményeknek házakhoz nyílt, illetőleg be nem borított kosarakban való szállítását is.

7. A most folyó építkezésekre való tekintettel felhívom ezen hirdetés útján az építkezési vállalkozót, hogy munkásaik részére árnyékszékekről gondoskodjanak, s azok használatát a munkából való elbocsátás terhe alatt köteleességek tegyék, valamint az alatt felsorolt fertőtlenítő szerekekkel való fertőtlenítésre is ügyeljenek.

8. Fertőtlenítő anyagokul úgy árnyékszékek, mint pócegödrök és csatornák fertőtlenítésére alkalmasak:

a) a méztej (egy rész méz és 4 rész víz);

b) 5 százalékos karbolsav oldat, mely az elkészítés céljából felhasználandó vízzel jól összekeverendő.

Végül figyelmeztetem a lakosságot, hogy a koleravész alkalmával hirdetni szokott óvszereket ne használják, mert azok csak megtevéstésre valók, hanem betegség esetén azonnal orvosi segítyt vegyen igénybe.

Szeged, 1912. évi július hó 26-án.

Dr. Lázár György
polgármester.

Pekáry Ferenc dr. Szegeden. Pekáry Ferenc dr. miniszteri tanácsos, a budapesti államrendőrség helyettes főkapitánya pénteken este Szegedre érkezett. A miniszteri tanácsos avidék rendőrségének szervezetét tanulmányozza Pekáry dr. két napig időzik Szegeden.

Gromon Dezső.

(Saját tudósítónktól.) Az élet mindjobbban uniformizálódik, az érdekesen kiszögélő egyéniségek mind ritkábbak lesznek s mindjobbban eltűnnek a multak homályában. Ma szürke a világ s a nyüzsgő nagytömegből csak kivételes jelességekkel, belső nagy értékekkel, ritka szellemi adományokkal lehet kitűnni. Azelőtt, még nem is olyan régen, ez másképp volt. Azelőtt nem volt ennyire nivelláló az élet. Azelőtt, kivált az érdekes egyén a sokaságból, csak azért, mert akár helyzeténél, akár szereplésénél, föllépése sajátosságainál vagy csak külső megjelenésénél fogva is érdekesnek, a közönségestől és a köznapitól elütőnek találtatott.

Gromon Dezső érdekes ember volt, feléje szállt az érdeklődés mindenütt, valahol csak megjelent. Daliás, szép férfiember volt, jószágosan, vidáman tekintő szempárral. Eredeti és mindig következetes, sajátosan egyéni, mégis izléses és elegáns az öltözködésében. Kivételes kalap, speciális nyakkendő, külön kiállítású és szabású nadrág. A cipőnek is mindig harmónizálnia kellett az egész viselettel, amely egy nap sem volt olyan, mint a másik, mégis jellegzetességre mindennap ugyanaz maradt. Az arany karperec sohasem került le Gromon Dezső kezéről. Ezek mind olyan vonások, a melyek ma már teljességgel divatjukat multák, s már csak a régi időknek egy-egy utolsó mohikánja ragaszkodik ehhez s XV. Lajoskorabeli rokokóra emlékeztető különös, választékos öltözködéshez.

De nem csak ezek a külsőségek tették érdekessé és széles körökben, így a főváros utcáin is népszerűvé Gromon Dezső alakját. Jó ember volt s minden ízében gavallér. Nem affektáltatta a gavallérságot, vele született a bőkezűség és a nagyuri hajlam. Gazdag ember volt, hatezer holdas bácskai uradalomnak birtokosa: elköltötte anélkül, hogy valójában számot tudott volna adni róla, miként és mire. A birtokát kezelte vagy kezeltette, úgy, a hogy a nagyurak szokták. De semmi különös, költséges passziója nem volt. Nem volt kártyás, nem volt hazárdjátékos. Gálans kalandjai voltak, de azok nem kerültek pénzébe, legalább nem oly mértékben, mint a hogy némely módosabb szatócs elkölti szeretőire vagyonát és jövedelmét. Gromon Dezső vagyonát a jósága, a gavallérsága, nagylelkű segítő készsége, az élet gondjaival való nemtörődése, vidám és gondatlan életfelfogása emésztette meg.

A honvédelmi miniszteriumban, a hol két évtizedet meghaladó ideig szolgált, mint állami titkár, őszinté szívvel gyászolja Gromon Dezső elhunytát. Könnyezve említik, milyen nemeslelkű fölebbvaló, a tisztviselői karnak mily derék barátja és segítője volt. Nem lehetett hozzáfordulni oly kérelemmel, a melyet ha másképp nem lehetett, ne teljesített volna. Sőt boldog volt, ha jót tehetett, ha örömet okozhatott, ha váratlanul, meglepetésszerűen boldoggá tehetett valakit.

Tömrdek példát tudnak erre. Beszéli a többek között a következőt: Egyszer a Kosuth Lajos-utcán sétálva, látja, a mint egy honvédbaka valamelyik ékszeres bolt előtt állva, vágyó szemmel bámulja a sok drága fényes holmit. Gromon melléje állt s megkérdezte:

— Ugy-e szép?

— Bizony szép! — felelt a baka.

— Hát aztán mi tetszik magának a legjobban? — kérdezte Gromon.

— Ez ni! — felelte a katona s egy aranyórára mutatott.

— No, várjon, — mondotta Gromon.

Bement a boltba, megvette az aranyórá, s odaadta a meglepett bakának, a ki persze azt sem tudta, álmodik-e, vagy ébren van.

Ezek voltak a Gromon Dezső passziói s ezek magyarázzák, hogy barátai, a kik közletről ismerték, véghetetlenül ragaszkodtak hozzá, s most, hogy elhunyt, könnyes szemmel állják körül elhagyatott ravatálát.

Bonyodalmak Gróf Árpád dr. építkezése körül.

(Saját tudósítónktól.) Ismeretesek azok a bonyodalmak, melyek Gróf Árpád dr három emeletes bérházának építkezései körül támadtak és amelyekből fegyelmi és rágalmaszasi pör keletkezett. Ezzel a bonyodalmak még nem értek véget, mert a mérnökség szerint az építkezés módja még mindig nem kifogástalan és Gróf Árpád dr ellen kihágásért vizsgálatot indítanak.

A szegedi mérnökséghez különben ma névtelen följelentés érkezett, mely így szól:

A Gróf Árpád-féle építkezésen, a harmadik emeleten lévő kecskelábas állványt tessék kérem megvizsgálni, amelyek egymás tetején három sorban vannak felállítva összekapcsolás nélkül és a pallójának joga sincs építeni. Állványdeszka is hiányzik legalább ezer darab.

Igy szól a névtelen följelentés, melynek vétele után a mérnökség vizsgálatot folytatott, amely nagyjában megállapította a névtelen följelentésben foglaltakat.

Polczner Erős osztálymérnök úgy nyilatkozott, hogy Gróf Árpád dr ellen kihágás címén is kéri a vizsgálatot megindítani, mert türehetetlen, — ugymond, hogy valaki, légyen az bárki is, kapzsiságból, néhány száz korona megtakarítása szempontjából egész sereg ember életét veszélyeztesse, különösen pedig iskolás gyermekek életét; mert megjegyzendő — és ez szorosán hozzátartozik ennek az építkezésnek a jellemzéséhez, hogy ott legalább 30—40 vakációzó, fejletlen iskolás gyermek végez súlyos napszamos munkát.

Nem volt alkalmunk meggyőződni, ennek a súlyos vádnak abbéli igazságáról, hogy tényleg ilyen nagyszámban vannak-e ott fejletlen kis fiúk foglalkoztatva. Mindenesetre kívánatos lenne, hogy az erre illetékes hatóság, nevezetesen az iparfelügyelő ebben az irányban vizsgálatot tartson.

Szegedi tornász az Olympiádon.

— Elismerő levél. —

(Saját tudósítónktól.) A stockholmi olimpiádon nagy meglepetés volt a magyar tornászcsapat diadalmas szereplése. A magyar tornászok kiküldetése az utolsó napokig kétséges volt, mert nem bíztak az indulás sikerében. Az olimpiádon a magyar tornászcsapat fényesen rácafolta a kedvezőtlen kritikára. A magyar színeket olyan elismeréshez juttatták a tornászok, amelyet a legnagyobb optimizmus sem remélt. A csapatversenyben második helyre került a magyar tornászcsapat. Nagy pontkülönbséggel maga mögött hagyta Angliát és Németországot, a magyar tornász mesterét.

A szereplés nagy lelkesedést keltett és az eredmény kihirdetése után folyton érkeztek Stockholmba az üdvözlő táviratok. Budapesten nagy ünnepléssel fogadták a tornászokat, akik olyan váratlan dicsőséget szereztek a magyar sportnak. A válogatott tornászcsapatban. Herczeg István a Szegedi Tornaegyesület tagja is szerepelt, akit a *Délmagyarországban* közölt sportcikkeiből ismer a közönség. Az ünneplésből a szegedi tornásznak is kijut a dicsőség.

A Magyarországi Testedző Egyesületek Szövetsége a következő elismerő levelet intézte Herczeg Istvánhoz:

Tisztelt Tagtárs Ur!

Az 1912. évi stockholmi V-ik Olimpiádon a Magyarországi Testedző Egyesületek Szövetsége reprezentatív tornászcsapata által elért siker alkalmával Önt, mint csapatunk egyik buzgó tagját szívünk egész melegével üdvözljük és a Szövetség nevében legteljesebb elismerésünknek adunk kifejezést.